

ROSA

ČASOPIS PANNY MÁRIE SPOLUVYKUPITEĽKY - VLÁDKYNE SVETA

Február

2/2003

Obsah

Dejiny sa opakujú, len my to nechceme vidieť. O moci, práve a pravde.....	2
Naša anketa. Pohľady mladých na problémy NATO a EÚ. INTEGRAČNÉ HMLY	7
Pochybná dobrovoľnosť.....	11
Hnutie pre život v Českej republike. Etická zvrchovanosť a EÚ.....	13
Problém interupcií otázkou dňa. Pápež Ján Pavol II.: Sme povinní chrániť život	14
Nezvyčajná ponuka spoločnosti Orange. Súkromie? Zabudnite!	17
Za holokaustom nenarodených stoja obávané organizácie. Režiséri smrti.	19

Dejiny sa opakujú, len my to nechceme vidieť

O moci, práve a pravde

Keď sme sa 21. augusta v roku 1968 v bývalom Československu ráno prebudili, nechceli sme veriť vlastným očiam. A predsa tanky a vojaci piatich členských štátov vtedajšej Varšavskej zmluvy na našich uliciach boli krutou realitou. Na obsadení nášho územia však mala záujem jedine bývalá mocnosť vtedajšieho východu, a to Sovietsky Zväz. Zvalcovali nás vojská bloku, ktorého sme sami boli súčasťou v rámci "obrany". ZSSR nebol odkázaný brať si na pomoc žiadne iné armády. A predsa to urobil. Svoj úmysel zaštit'ovali Rusi zámienkou „kolektívnej obrany“ pred ohrozením bezpečnosti všetkých zúčastnených, „ohrozením výdobytkov socializmu nepriateľským imperializmom“. Podobne ako pri zásahu v Maďarsku v roku 1956, kedy použili ešte tvrdší termín „kontrarevolúcia“. Dôvod bol však jediný. Udržať nad vtedajším socialistickým blokom svoju mocenskú hegemoniu, ktorú pre ZSSR garantovala Jaltská dohoda. To bol jediný zmysel týchto vtedajších „trestných výprav“. Stojí za zmienku, že USA ani NATO vtedy ani nepohli prstom, aby „bránili demokraciu“. A navyše ZSSR mal ako člen Bezpečnostnej rady OSN právo veta.

Táto udalosť (august 1968) sa stala pred 35. rokmi. Svet sa odvtedy posunul dopredu. Bývalý socialistický blok sa rozpadol, tak isto aj Varšavská zmluva. Jeho prot'ajšok - NATO – týmto pádom stratilo praktický dôvod na existenciu. NATO však dnes slávi nevídaný rozmach. Pohodlne, bez vojny, dokonca kladením podmienok si môže zaberat' bývalé „nepriateľské územie“, ktoré sa mu samé hrnie do náruče. Žiadna sila, žiadne tanky... Len kolegiálna ponuka bezpečia a prosperity. Dôvod je staronový, v opačnom „garde“: Ide o obranu demokracie a civilizačných hodnôt Západu pred všadeprítomným terorizmom, proti ktorému sa treba brániť. Cena nášho členstva v „obrannej“ Varšavskej zmluve bol 21. august 1968. Aká bude cena členstva v NATO?

Mnohí azda zaprotestuujú pri takýchto prirovnaniach. Kým však od tejto podobnosti „čisto náhodnej“ prejdeme ku týmto dňom, urobme si ešte krátky exkurz do času – paradoxne – keď Varšavská zmluva ani samotné NATO ešte ani neboli „na svete“. Myšlienka založiť OSN – teda Organizáciu spojených národov - vznikla na palube lode Augusta v Atlantiku medzi americkým prezidentom Franklinom D. Rooseveltom a britským premiérom Winstonom Churchillom v dňoch 9. – 12. augusta 1941. Dokument z tohto stretnutia nazvali ako Atlantická charta. Neskôr sa v samotnom OSN (rok vzniku 1945) priznalo vtedajším veľmociam tzv. „osobitné postavenie“, a to údajne v záujme ich účelnejšieho plnenia garantov bezpečnosti vo svete. Nie divu, že USA a Veľká Británia dodnes tvoria „pevnú dvojicu“, a to aj vo svojich dnešných prípravách novej vojny s Irakom.

Nosným signálom na totálnu ofenzívu aktivít OSN cez výkonnú zložku NATO bol známy 11. september 2001. Generálny tajomník OSN **Kofi Annan** prehlásil:

Bojujeme proti terorizmu a v tomto boji môžeme zvíťaziť jedine vtedy, pokiaľ sa nám podarí presadiť širokú a trvalú medzinárodnú spoluprácu. Boj proti terorizmu musí byť vedený na

všetkých úrovniach. Státy musia spolupracovať v súlade s vyjadrením Rady bezpečnosti... Rada bezpečnosti vo svojich rezolúciách prehlásila, že do boja proti terorizmu by mali byť nasadené všetky dostupné prostriedky... (www.un.org)

OSN by podľa skutočnosti mala fungovať ako medzinárodná organizácia s určitým poslaním a cieľom, ktorý je súhrnom záujmov členských štátov, ale nadradeným nad ich záujmami ako jednotlivcov. V skutočnosti sú tu však preferované lobbistické záujmy konkrétnych štátov (USA, Veľká Británia, Izrael).

Podľa článku 52 Charty OSN nijaké ustanovenie tejto Charty nebráni, aby existovali oblastné dohody alebo orgány na riešenie otázok medzinárodného mieru a bezpečnosti, - za predpokladu – že takéto dohody alebo orgány

a ich činnosť možno zlúčiť zo zásadami a cieľmi OSN. Samotné NATO ako oblastná organizácia je povinné rešpektovať a zachovávať ustanovenia OSN (článok 1, bod 1-4 Charty OSN). NATO však napríklad pri svojom útoku na Srbsko (1998) porušilo jednak samotnú Chartu OSN, a jednak svoju vlastnú zakladajúcu zmluvu, v ktorej sa uvádza, že NATO je organizáciou obrannou, ktorá použije vojenskú silu len v tom prípade, že jeden z jeho členov bol napadnutý. Srbsko nie je členom NATO ani nenapadlo žiadneho jeho člena, a NATO teda nemalo žiadny právny dôvod, aby ospravedlnilo svoju v podstate nelegálnu vojenskú akciu voči nemu. Správanie sa NATO voči Srbsku zodpovedá definícii agresie podľa medzinárodného práva. Agresia sa definuje ako použitie sily štátom proti zvrchovanosti, územnej nedotknuteľnosti alebo politickej nezávislosti iného štátu.

Možno namietat – že v ČSSR v roku 1968 šlo o demokratizačný proces, ktorý ZSSR a Varšavská zmluva vojensky potlačila, a v Srbsku sa jednalo o vyčistenie Miloševičovej militantnej vlády. Avšak Slovensko, ktoré povolilo vlastne nelegálne prelety bombardérov NATO nad svojím územím smerom na Srbsko sa v zásade zachovalo podobne ako napríklad Poľsko, ktoré v roku 1968 poskytlo svoje vojská na asistenciu Sovietskeho zásahu v CSSR.

Vráťme sa teraz ku týmto dnom, v ktorých hrozí ďalšia mimoriadne závažná situácia ohľadne útoku na Irak. Slovensko ešte ani nie je členom NATO a už sa tak správa, akoby sa nemohlo dočkať chvíle, kedy de facto vstúpi do vojnového stavu, a toto lokajstvo zase nemožno prirovnať k ničomu inému ako napríklad vyhláseniu vojny Slovenského štátu Sovietskemu zväzu, pretože Slovenský štát pre zmenu fakticky vtedy sekundoval hitlerovskému Nemecku. (pozor, teraz neberieme v úvahu rozličné politické režimy vtedy a dnes). Ako teda brať otázku „bezpečnosti“, a pred kým?

Vráťme sa ešte k prehláseniu Kofi Annana ohľadne Bezpečnostnej Rady OSN, kde hovorí: Rada Bezpečnosti vo svojich rezolúciách prehlásila, že do boja proti terorizmu by mali byť nasadené všetky dostupné prostriedky...

Samotný bezpečnostný systém OSN funguje súčinnosťou Valného zhromaždenia OSN a Rady bezpečnosti. Rada bezpečnosti OSN sa skladá zo stálych a nestálych členov. Stálymi

členmi Rady bezpečnosti sú USA, Veľká Británia, Francúzsko, Rusko a Čína, nestáli členovia sú volení na obdobie dvoch rokov na základe tzv. kontinentálneho princípu. Ako vidíme, pri praktickom fungovaní OSN veľmoci a stáli členovia – v prvom rade USA a Veľká Británia – zneužívajú svoje postavenie, ako je to evidentné aj v súčasnej situácii pripravovaného útoku na Irak.

Môžeme sa spýtať – keď OSN zo svojou Radou bezpečnosti je hierarchicky nad pôsobením NATO, ako to, že USA fakticky so svojou najsilnejšou armádou v NATO sú pripravené nerešpektovať uznesenia OSN? Odpoveď je jednoduchá : problém sú financie. OSN mala v roku 1996 šesť miliárd dlhov. Preto financovanie tohto aparátu prevzali najbohatší členovia Severoatlantického paktu. Takto mocenský, ekonomický a politický vplyv NATO nebezpečne narástol, napriek tomu, že NATO nie je - ako OSN - reprezentant jeho členských štátov a nemá právny mandát na prevádzanie vojenských akcií. To, že NATO koná na vlastnú päsť je aj príklad leteckej vojny proti Iraku s krycím názvom Púštna búrka, kde USA použili vojská NATO pod vlajkou OSN, podobne ako v Bosne (SFOR a KFOR). Položme si ďalšiu otázku: Ako by sa zachovali vojská NATO v prípade kolízie záujmov niektorých samotných členských štátov OSN?

Kritici tvrdia, že OSN je v permanentnej kríze. Napríklad je potrebné, aby vojenský zásah NATO odsúhlasilo všetkých 5 stálych členov Rady bezpečnosti – teda USA, Veľká Británia, Francúzsko, Rusko a Čína. V prípade nesúhlasu jedného z týchto členov NATO nesmie zasahovať. O tom, ako to v praxi nefunguje svedčí aj iracká „kauza“. V roku 1998 proti Iraku uskutočnili USA a Veľká Británia vojenskú operáciu pod názvom Púštna líška . Slo vtedy (podobne ako aj v týchto týždňoch) o údajné ukrývanie zbraní hromadného ničenia. Vojenská operácia sa konala po vyčerpaní všetkých diplomatických možností, ktoré sprostredkovala hlavne OSN. Ale akciu USA a Veľkej Británie na pôde Rady bezpečnosti jednoznačne odsúhlasili iba Čína a Rusko, Francúzsko vyjadrilo len svoje poľutovanie nad zásahom v Iraku. Kofi Annan, ktorý rozhodnutie americko-britských síl podporil, vydal prehlásenie, v ktorom „súcíti s Iračanmi“ (zrejme myslené civilistami). To bolo všetko ... USA, vedomé si svojej mocenskej sily, aj dnes nepovažuje za potrebné radiť sa s OSN pri svojich vojenských zásahoch. A tu niekde sa začína nebezpečenstvo.

USA – teda na čele s Bushom juniorom, sú dnes pripravené urobiť celosvetový „poriadok“, povedzme to lapidárne Novus ordo seclorum, „nový svetový poriadok“, tak ako to majú na svojej jednodolárovke. Nič nového pod slnkom. Opäť zmienka o Stalinovi. Nebolo „oslobodzovanie“ Východnej Európy dostatočným odôvodnením pre Stalina na jej dlhodobé okupovanie a zavedenie „nového poriadku“ v obsadených štátoch? The winner takes all – víťaz berie všetko. Je tu však malý „dobový“ detail. A to rafinovanosť, na základe ktorej má tento plán „nového poriadku“ čo najviac štátov sveta dobrovoľne prijať.

Pozrime sa sami na seba. Slovensko si nevie urobiť poriadok ani doma, na svojej totálne rozbitej spoločenskej scéne. Ide to zachraňovať skokom do NATO a EU, ktorá Slovensko ekonomicky „drží za krk“. Predstavitelia tohto Slovenska argumentujú mimo iné aj tým, že máme „evanjelizovať“ Európu. Zatiaľ sa však zdá, že naším prvým a najpohotovejším

„evanjelizačným „ krokom bude účasť na vojenskom útoku proti Iraku. A to máme kresťanskú vládu s hlbokým zmyslom pre demokraciu. Slovenský prezident **Rudolf Schuster**, bývalý nomeklatúrny komunista, s čerstvým vatikánskym vyznamenaním, sa tiež nijako neponáhľa bojovať za zamedzenie tejto vojny. Nehovoriac o členoch vlády SR, deklarovaných katolíkoch. Postoj pápeža Jána Pavla II a Vatikánu totiž nie je v tomto prípade nijako zanedbateľný...

Ako to priniesl servis TK KBS 7. januára t.r., „*vatikánsky sekretár pre vzťahy so štátmi, arcibiskup Jean-Louis Tauran naliehavo varoval pred samostatným vojenským zásahom USA bez schválenia OSN a zdôraznil, že preventívna vojna nie je zakotvená v Charte OSN. Atomovú vojnu označil arcibiskup Tauran za obludnú a naliehavo varoval pred nepredvídateľnými následkami v arabskom svete.*

Zdôraznil: „*Toto by mohlo vyvolať akýsi druh protikresťanskej a protizápadnej križiackej výpravy*“.

Arcibiskup **Renato Martino**, predseda Pápežskej rady pre spravodlivosť (Iustitia et pax) v interview pre taliansky denník Avvenire povedal. „*Dialóg je jedinou cestou na prekonanie tejto krízy. Situácia je dnes podobná ako pred 40 rokmi. Vtedy bol svet pre kubánsku krízu na pokraji atómovej vojny.*“

„*Mimoriadne obavy vzbudzuje situácia vo Svätej zemi a v Iraku*“ - hovorí ďalej arcibiskup, ktorý pôsobil 16 rokov ako stály pozorovateľ Svätej Stolice pri OSN – *už prvú vojnu v Perzskom zálive označil pápež ako riskantné dobrodružstvo a aj teraz je Ján Pavol II presvedčený, že vojna nie je žiadnym riešením*“. (KP/TKKBS, 8.1.2003)

Ján Čarnogurský, bývalý predseda KDH a v týchto dňoch iniciátor skupiny petičnej akcie pre vypísanie referenda ohľadne vstupu Slovenska do NATO pre denník SME 30. decembra 2002 povedal:

Myslím si, že NATO nerieši žiadny bezpečnostný problém Slovenska, lebo strednej Európe vojna nehrozí. Naopak, členstvo v Aliancii nás môže zatahnúť do konfliktov mimo Európy – tak ako sme už prítomní v Afganistane a hrozí, že aj v Iraku. Tieto konflikty presahujú mocenský potenciál Slovenska a sú preň riskantné. .. Na dôvažok uvediem, že všetky veľké konflikty sa začínali patetickým označením, že ide o záchranu civilizácie, a preto je potrebné, aby sa na takom konflikte zúčastnil každý, kto chce stáť na správnej strane. Vstup no NATO je rozhodnutím historického významu. Ide o také závažné rozhodnutie, že je správne, aby referendum bolo. V tejto chvíli je moje presvedčenie také, že pravdepodobne by som hlasoval proti vstupu.

Slovenská vláda sa podľa všetkého chystá na vojnu. Napriek tomu, že viacerí vojenský experti (napr. plk. Ján Kurucz) pochybujú o pripravenosti slovenskej armády na vojnu, minister obrany Ivan Šimko potvrdil, že jeho rezort sa pripravuje v súvislosti s vojnou Iraku od povolenia preletu lín a diel cez slovenský vzdušný priestor až po vyslanie slovenských jednotiek na iracký front, o čom slovenská vláda rokuje s USA. A americké médiá z hodiny na hodinu spracúvajú verejnú mienku svojej krajiny na súhlas s touto vojnou.

Podľa čtk „vedenie americkej mediálnej skupiny sa rozhodlo nešetriť prostriedky, pretože budúca vojna bude mať veľký ekonomický význam“ (9.1.2002)

Vráťme sa ale ku 21. augustu 1968 v Československu, a spomeňme si na jednanie a „právo“ silnejšieho, na pravdu, aká v skutočnosti bola a ako bola demagogicky falšovaná. Povedzme si úprimne - vieme presne, na čej strane a aká pravda je vo svete dnes? Pretože po 35-tich rokoch od situácie, kedy sme prežili „právo silnejšieho“ na vlastnej koži, si nevdojak možno pripomenúť aj nápis v nacistickom koncentračnom tábore Oswienčim:

Kto nepamätá na dejiny, je odsúdený, aby ich znova prežil.

Anton Selecký,

Monika Kudlová

Magnificat o.z. Slovakia

Naša anketa

Pohľady mladých na problémy NATO a EÚ

INTEGRAČNÉ HMLY

Dvere v kruhu dvanástich päťcípnych hviezd v'ahujúce slovenskú trikolóru, to je motív z trička mladého človeka. Nadšenie mladých, každý ide do EÚ, tak prečo nie my? Skrátka EÚ je "in". Čo už nám mladým Hovorí Varšavská zmluva, RVHP, 1968? Naše detstvo ovplyvnili frázy „ideme do Európy“ a asi nám dodnes rezonujú v ušiach heslá nežnej. Všetko sa menilo a svet ide „po starom“.

Zvedavo sa spolu so staršími generáciami otáčame o 180° z východu na západ a pýtame sa do nového spolku. Spýtala som sa teda mojich vrstovníkov, čo si myslia o vstupe SR do NATO a EÚ.

LUCIA, študentka farmácie,22:

Blížime sa k tomu a zrejme sa tomu nevyhneme. Mne je to jedno. Buď to bude ako doteraz, alebo to bude iné.

KEBY MAL ROZHODNÚŤ TVOJ HLAS?

Som za. Všetko smeruje ku globalizácii a myslím si,

že separovať sa nemá význam.

JE ROVNAKÝ TVOJ POSTOJ K VSTUPU DO NATO?

Ked' všetci skončia v NATO, nebude mať kto proti komu bojovať. Svet sa spája, to je normálne. Každá krajina by si mala zachovať svoj charakter. .

PREDSTAV SI, ŽE NATO VYSIELA VOJAKOV NA VOJENSKÚ MISIU, A POSIELAJÚ TAM TVOJHO PRIATEĽA, ALEBO OTCA...

To by som konkrétne musela vedieť, o čo ide. Ale v zásade som proti každému násiliu. Ale mohlo by sa tiež stať, že ak by našu krajinu napadol niekto iný, aj vtedy by sme museli našich mužov poslať preč, čo by sa mi tiež neľúbilo a preto sa mi páči myšlienka profesionálnej armády. Ľudia, ktorí sa prihlásia do armády, už určite budú rátať s rizikami.

UDRŽÍ SA PODĽA TEBA KRESŤANSTVO V EÚ?

Áno, zakladateľ EÚ bol vraj kresťan. EÚ je spoločnosť demokratických štátov a o slobodu náboženstva sa netreba obávať. Naučila som sa nerobiť si z vecí ťažkú hlavu.

AGNES, pracujúca, 25

EÚ- Nesúhlasím. Niektorí vytvorili štruktúru, ktorá bola výhodná pre prvých. Chcú prilákať ďalších a urobiť si z nich lokajov. Smeruje to ku globalizácii a napokon k jednej svetovej vláde. Prídeme o práva a osobné slobody pod vedením niekoľkých ľudí. Nepatrím medzi tých, čo si nechávajú mozog masírovať médiami, ktoré šíria iba jednostranné informácie o tom, aká je únia dobrá. Čítam aj o tom, v čom sú nedostatky... Nepriatelia sú skrytí a nevieš, proti komu sa konkrétne brániť.

A NATO ?

NATO? Severoatlantický útočný pakt. Tak nás to učili pred '89. A ja ho za taký považujem. Dnes ho predstavujú ako obranný nie raz tí istí ľudia... Koho vlastne obraňuje? Viem iba o útokoch na suverénne štáty.

Rozhodne odmietam obe inštitúcie, ktoré vznikli v myšliach ľudí na základe diabolského vnuknutia. To je on, čo chce vládu a oni sú jeho služobníci. Spoločnými silami nás vedú niekam, kde sa človek zmení na číslo a jeho slobodná vôľa a konanie budú maximálne kontrolované a ovládané. Netúžila som byť dieťa "pod červenou hviezdou zrodené", ale určite nechcem byť „dieťa do EÚ a NATO s číslom 666 vedené“

TINA, študentka geodézie, 21:

AKÝ JE TVOJ NÁZOR NA VSTUP SR DO EÚ ?

Kladný, nemôžeme sa izolovať. Myslím si, že to prinesie viac možností, vyššie platy.

MÁ PODĽA TEBA EÚ NEJAKÉ NEVÝHODY?

Vyššie ceny, obmedzenie vývozu niektorých výrobkov. Napríklad len jeden štát bude môcť vyrábať výrobok pod názvom bryndza a Poľsko tiež vyrába bryndzu.

A NATO ?

Nepáči sa mi, že naše jednotky by boli vysielané do iných štátov, kde spory vyprovokuje väčšinou Amerika ...

SYLVIA, študentka, 21:

AKO SA POZERÁŠ NA VSTUP DO EÚ?

Ak by bola iná možnosť, tak som proti. Ale myslím si, že spolu dokážeme viac.

S PODOBNÝMI OTÁZKAMI SOM OSLOVILA ĽUDÍ E-MAILOM:

JÁN, študent techniky, Košice, 21:

Myslím, že EÚ je dobrý nápad, aj keď to bude pre nás menší šok, ale myslím, že to pomôže. Bohužiaľ NATO je podmienka vstupu do EÚ a to je jediný a postačujúci dôvod na súhlas. Ale keby nie toho, tak určite nie, pretože nesúhlasím s tým, čo sa dialo napr. v Kosove a Srbsku.

NATO NEMOŽE BYŤ PODMIENKOU NÁŠHO VSTUPU DO EÚ. RAKÚSKO JE ČLENOM EÚ A NIE JE V NATO, A ANI PRELETY NEPOVOLILI...?

Niekde som však počul, že sa do EÚ nedostaneme, iba ak budeme v NATO. Neviem, čo je na tom pravdy.

ZUZANA, učiteľka, Trenčín, 31:

Takže NATO ani náhodou, vid' Juhoslávia a pod. EÚ neviem, možno je to historická nevyhnutnosť, no ozaj je dôležité zachovať si duchovné a hodnotové bohatstvo.

MARTA, študentka, Žilina, 20:

Čo sa týka vstupu SR do EÚ, tak som za to. Myslím si, že SR pomaly dozrieva na úroveň takých štátov, ktoré už sú v EÚ. Teda na úroveň západných krajín. Myslím, že vstupom do EÚ pôjde hore i naša životná úroveň, teda hospodársky, ekonomický vzrast...

SI VERIACA? MYSLÍŠ, ŽE KRESŤANSTVO SA V EÚ UDRŽÍ ?

Som veriaca. A myslím, že áno. Ved' sú tam aj národy, ktoré sú ešte viac nábožné, kresťanské, napr. Taliansko.

JÁN, študent, Žilina:

Ešte som nezhodil všetky pre a proti, takže zatiaľ nemám jasný obraz. Čo sa týka NATO, výhoda by mohla byť taká, že sa vytvorí tiež profesionálna armáda a tým nám odpadne povinnosť absolvovať vojenskú základnú službu. Nevýhoda je, že do armády bude treba vráťť podstatne viac financií. Ale neviem Ti teraz povedať, či to bude pre nás výhodné, alebo nie.

EÚ- výhoda je taktiež v tom, že by tu mohlo byť viac zahraničných investorov, nové pracovné miesta, možnosť voľného pohybu a obchodovania v rámci EÚ. Určite by som bol radšej, keby sa vytvorilo viac pracovných miest u nás, aby som nemusel za prácou behať po svete. Nevýhoda - keď budeme členmi, tak všetky ceny a životné náklady ešte oveľa viac stúpnu, ale čo sa platov týka, tie u nás rastú oveľa pomalšie, ako ceny.

NATO- či je to najlacnejšia obrana... Proti komu sa ale chceme brániť, to neviem. Hlavne, ak takmer všetci dookola sú v NATO. Navyše vstup do EÚ je tiež neoficiálne podmienený vstupom do NATO. Takže som za. Škoda len, že nestihnem profesionálnu armádu, že by som nemusel ísť na vojnu.

EÚ- som za. Je mi však jasné, že zo začiatku to bude pre väčšinu ľudí ťažké a nik nám zadarmo nič nedá. Vzdelaným a schopným ľuďom sa naskytnú nové príležitosti, horšie to bude mať nižšia vrstva, ale keď pominú prechodné obdobia a bude sa dať vycestovať za prácou, tak to bude prínos pre všetkých. Musím podotknúť, že svoj názor zvyknem korigovať podľa mojej informovanosti. Tiež ma zaujíma, čo si o tom druhí myslia. A nielen politici.

MYSLÍM SI, ŽE UCHOVAŤ SI HLBOKÚ VIERU V LIBERÁLNEJ EURÓPE NEBUDE PRÁVE NAJJEDNODUCHŠIE. „ALE MY NIE SME ZBABELCI, ABY SME ZAHYNULI: MY SME VERIACI, ABY SME SI ZACHRÁNILI ŽIVOT.“ /Hebr. 10,39/

Monika Školnová

Pochybná dobrovoľnosť

Vstup do EU a tomu predchádzajúce referendum sa stáva stále viac aktuálnejším momentom na slovenskej spoločenskej scéne, ale aj v ďalších štátoch, ktorých tento krok očakáva. Po počiatočnom nadšení badať u nášho obyvateľstva preda len isté obavy, a mnohí si dávajú otázky, čo nás v skutočnosti v EU očakáva.

Zvykli sme si hľadiť na EU z pozície „slabšie situovaných“, podobne ako sme sa zbožne pozerali na Západ v časocho reálneho socializmu. Zrejme v novembri 1989 sme si mnohí nahovárali, že zo dňa na deň budeme okolo seba vidieť ten obraz, ktorí sme vídávali pri svojich cestách na „devízový prísľub.“ Spoločnosť sa rýchle rozvrstvila, ba čo viac, chudoba už dnes neznamená len zabezpečené sociálne minimum aj so zamestnaním ako kedysi. Tak si myslíme, že EU nás z toho zachráni. Omyl. Aj v EU sú bohatí (veľmi bohatí) a biedni, dokonca veľmi biedni. Napriek tomu, že EU nám trasie pred nosom vábivým mešcom. Ale pozor: keď vtáčka lapajú, pekne mu spievajú. Aj vlk kozliatkam spieval mamkiným hláskom, pretože potreboval, aby mu otvorili dvere. Je totiž zrejme, že po vyslovení onoho áno, bude neskoro spätne búchať na dvere, ktoré sa zaklapnú. A to ešte nepovažujeme za dôležitú otázku ekonómie.

Stačí niekoľko správ: Dňa 17. októbra 2002 zablokovala britská Snemovňa lordov vládny návrh, ktorým mal umožniť homosexuálnym a lesbickým párom adoptovať deti. Začiatkom novembra však došlo ku úplnému obratu, Snemovňa lordov hlasovala v prospech nového zákona! Hovorca onyho Blaira sa totiž po

zablokovaní okamžite vyjadril, že bude pokračovať v presadzovaní zákona o takej adopcii. Po zabezpečení priechodu zákona Dolnou snemovňou poslala vláda návrh v novembri naspäť do Snemovne lordov a získala pozoruhodné víťazstvo. Hlasovanie malo úplne opačný výsledok a lordi zákon schválili s prevahou 31 hlasov. Pôvodné hlasovanie bolo 196:162 proti zákonu. Po záhadnom obrate lordi schválili zákon pomerom 210:179 hlasov. To znamená, že 65 členov Snemovne lordov (viac ako 20%) zmenilo svoje presvedčenie.

Podobný úkaz sa stal v Irskej republike, v ktorej referendume, v ktorom sa Iri rozhodli proti vstupu do EU, sa zmenilo na „za“ vstup, a to po mohutnom tlaku EU na túto krajinu. Tak isto na kandidátske krajiny sú návrhy napríklad na prijatie potratového zákona dobrovoľne. Akonáhle sú s tým však problémy, nastávajú tlaky a vydieranie. Vstup do EU a do NATO sú podmienené „proeurópskymi“ vládami, t.j. takými, ktorí prijmú liberálnu legislatívu mocenských štruktúr EÚ, a stanú sa všetci „rovnými“, t.j. pojmy ako národ, pohlavie, presvedčenie alebo viera sa jednoducho stratia. My kresťania by sme mali byť zvlášť na pozore. Slovenský parlament síce odhlasoval Deklaráciu o kultúrnej a etickej zvrchovanosti, je však možné, že ani táto po vstupe Slovenska do Únie nebude pre Brusel nijakou prekážkou.

Najdôslednejším ukazovateľom smeru je sv. Otec, pápež Ján Pavol II., ktorý do poslednej chvíle upozorňuje na možné nebezpečenstvo. Vieme, že Brusel má problém vôbec uviesť v budúce ústave Európskej únie vôbec meno Boha. Dňa 3. januára 2003 prijal na audiencii

prezidenta Európskeho parlamentu Patrika Coxa, spolu s jeho manželkou a delegáciou. Pápež jasne formuloval myšlienky, že „budúca ústava Európskej únie má rešpektovať spoločenstvo veriacich, ktoré tvorí veľkú časť obyvateľstva Európy. Ich prínos pre spoločenstvo a status, ktorý majú tieto spoločenstvá v národnom zákonodarstve, má byť uznaný. (tkkbs, 8.1.2003)

Biskupi podľa tkkbs z 11. 12. 2003 „varujú pred novými deleniami Európy po vstupe do kandidátskych krajín. Žiadajú plné právo spolurozhodovania kandidátskych krajín. Biskupi tiež varujú pred „pevnosťou“ Európa. Od EU žiadajú, aby prejavovala viac medzinárodnej solidarity.

Poľský prímas kardinál Jozef Glemp vo svojom vianočnom príhovore obyvateľstvu povedal: Nechceme sa Európe vyhýbať, ale keď sa začneme angažovať za tieto štruktúry, tak to budeme robiť s Bohom, s vlasťou a s pocitom cti.“. Poľsko má byť prijaté do EU 1.mája 2004 Referendum o tomto vstupe sa plánuje na jún tohto roku. V minulých rokoch v Poľsku vzrástli výhrady mnohých kňazov na etický a morálne otázky. Štyria kňazi z desiatich je proti vstupu Poľska do EÚ. Vyjadrili práve obavy nad možným uzákonením potratov eutanázie, ako aj zrovnoprávnením homosexuálnych partnerstiev.

Prímas katolíckej cirkvi v Poľsku kardinál Glemp 5. januára t.r. vyzval Európsku úniu, aby jeho krajine bola výslovne zaručená cesta ochrany nenarodeného života V decembri 2002 si vydobyla klauzulu na výslovné zachovanie zákazu potratu aj Malta.

Otázka však znie: Bude to Brusel rešpektovať aj po vstupe do EU? Budeme mať aj my Slováci nejaké „výnimky“, keď politiku potratov exportuje OSN do všetkých krajín, bez ohľadu na to, či sú jeho členmi alebo nie..?

Hnutie pre život v Českej republike

Etická zvrchovanosť a EÚ

Výzvu k vyhláseniu zvrchovanosti Českej republiky v kultúrno-etickej oblasti vo vzťahu k EU podporili účastníci medzinárodného seminára, ktorý sa konal 25. novembra 2002 v Poslaneckej snemovni pod záštitou poslanca JUDr. Jiřího Karasa.

Stretnutie k tretiemu výročiu prijatia Deklarácie práv počatého dieťaťa zorganizovalo hnutie Pro život v ČR. Jednanie vychádzalo z Deklarácie o zvrchovanosti členských štátov EU v kultúrno-etických otázkach, ktorú prijal slovenský parlament. Jej zmyslom je podpora samostatného rozhodovania zemí EU v oblasti ochrany života, dôstojnosti ľudskej bytosti a postavenia rodiny. Výzva, ktorá bola na stretnutí prejednaná, smeruje k vypracovaniu a schváleniu obdobného dokumentu českým parlamentom. Ku výzve sa pripojilo 28 nevládných hnutí a združení v Českej republike.

Ako povedal poslanec Karas – *„nie je tajomstvom, že z EÚ sa ku nám okrem výhodných ekonomických programov snažia preniknúť aj niektoré nebezpečné trendy. Týka sa to najmä reprodukčných práv, čo je úplná legalizácia potratov, eutanázie a zrovnoprávnenia nemanželských foriem spoluzitia s manželstvom, vrátane homosexuálneho partnerstva.*

JUDr. Karas pripomenul, že zástanci tohto extrémneho pohľadu sa paradoxne zaštitujú za ľudské práva, ale de facto tieto práva úplne popierajú.

„Svoje nekultúrne a v mnohých prípadoch priamo neľudské požiadavky sa nerozpakujú presadzovať dokonca ultimátami, pokiaľ by kandidátske krajiny nechceli prijať tento diktát, nesmeli by sa vraj vôbec stať členmi EU.

Poslanec *Karas slovenskú Deklaráciu o etickej a kultúrnej zvrchovanosti označil za vzoraj pre českých zákonodarcov. Za Slovensku na semináru vystúpila poslankyňa MUDr. **Anna Záborská**, ktorá vysvetlila dôvody, ktoré slovenský parlament viedli k prijatiu Deklarácie o kultúrno-etickej zvrchovanosti. Pôvodný impulz vyšiel pred piatimi rokmi od vtedajšieho predsedu KDĽ **Jána Čarnogurského**, a bol vedený obavou, že vývoj v EÚ pôjde takým smerom, že Slovensko bude nútené výmenou za vstup obetovať svoju etickú a kultúrnu identitu.

Ferdinand Peroutka,

Medzinárodný report, december 2002

Problém interupcií otázkou dňa

Pápež Ján Pavol II.:

Sme povinní chrániť život

Dieťa v jasliach, noc, hviezda na oblohe, Matka Mária, skláňajúca sa nad maličkým Kráľom života.

Milióny ľudí na celom svete sa počas Vianoc ešte nedávno zamýšľalo nad týmto obrazom, nad obrazom Dieťaťa, obrazom zrodu života pozemského i večného. A predsa ešte skôr, než sa narodí milióny detí, v ktorých opäť prichádza ono bethlemské dieťa Ježiš, vlastné matky a tí, ktorí ich v tom podporujú, vyrieknu „ukrižuj ho“ a posielajú nevinného človečika na smrť, ešte skôr než sa dostane na svet. ...

Bratislava - Ústavný súd bude v januári riešiť tzv. interrupčný zákon. Parlament bude na pojednávaní zastupovať podpredseda Ústavnoprávneho výboru Národnej rady **Miroslav Abelovský**. (HZDS). Rozhodol tak predseda parlamentu Pavol Hrušovský. Týmto krokom nahradil **Jána Drgonca** z ANO.

Definitívne stanovisko o súlade zákona o umelom prerušení tehotenstva z roku 1986 s ústavou by mohlo byť známe už v prvom polroku. (TASR 27. decembra 2002)

Bratislava - Modlitbové spoločenstvo Život ako dar usporiadali dňa 28. decembra 2002, na sviatok Svätej Rodiny v kostole sv. Ladislava v Bratislave modlitbovú vigíliu za záchranu počatého života. Sv. omšu celebroidal správca kostola vdp. **Tibor Sloboda**.

V kázni pripomenul vyvraždenie nevinných v Izraeli pred 200 rokmi. *Aj dnes mnohí nedovolia narodiť sa nevinným deťom – povedal – potrat je veľký hriech. Prišli sme sem, aby sme ponúkli Kristovo vykúpenie za duše nevinných detí, aj za matky, ktoré nedovolili dieťaťu narodiť sa, za tých, ktorí tieto zákroky prevádzajú, aj za tých, ktorí sú za tieto zákroky zodpovední. My bojujeme za život. A od Krista sa učíme milosrdenstvu a odpusteniu...*

Po svätej omši nasledovalo vystavenie Sviatosti Oltárnej s adoráciou a účastníci vigílie sa odobrali za modlitby sv. ruženca na pochod ku Gynekologicko-pôrodníckej klinike na Zochovu ulicu. Pred nemocnicou si pokľakli. Nasledovalo odprosenie, bolestný sv. ruženec. Vigíliu zakončila po návrate do kostola sv. Ladislava poklona Sviatosti Oltárnej a požehnanie.

Panna Mária nám povedala prostredníctvom Don Gobbiho:

Denne sa opakujú útoky na ľudský život. Každý rok je usmrtených niekoľko desiatok miliónov nevinných detí v lone matiek... Počúvajte aspoň teraz hlas vašej Nebeskej Matky!

Potrebujem toľko odprosujúcej modlitby a ochotne obetovaného utrpenia! Stále sa modlite sv. ruženec. Zite spolu so mnou v dôvere a veľkej úzkosti, lebo sa pripravujú rozhodujúce hodiny, ktoré môžu celému ľudstvu stanoviť medzník. Žehnám vás v Mene Otca, i Syna, i Duchu Svätého!

Pojednávanie Ústavného súdu ohľadne „kauzy“ potratov bude podľa viacerých pozorovateľov v súčasnosti **„jedným z najzaujímavejších, najcitlivejších a právne najzložitejších poroblemov“** (Súdca ústavného súdu **Ladislav Orosz**) (TASR 28.12.2002)

Zrejme v tejto súvislosti problém interrupcií si opätovne všimli aj slovenské médiá. O pochode ku gynekologicko-pôrodnickej klinike informoval svojimi spravodajskými šotmi aj **TV TA3 a STV**. Samozrejme, nezabudli spochybníť túto snahu pripomenutím prípadov znásilnení (čo je mizivé % prípadov tehotenstva).

*„Dá sa predpokladať, že spor o (o ústavnosti interrupčného zákona) bude ostro sledovať celá spoločnosť, ale najmä aktivisti, ktorí už dlhšie bojujú za zrušenie, alebo naopak za zachovanie tohto zákona. – píše SME 9. januára 2002 v článku („Proti interrupciám protestujú pravidelne“ - mar) – a informuje, že v Bratislave aj na iných miestach Slovenska sa schádzajú skupiny modliacich sa ľudí, čo sa deje na celom Slovensku, a pripomenuli aj cyklotúry po slovenských mestách, kde sa pred pôrodkami modlia za nenarodené deti. Tlač však jedným dychom nezabudla pripomenúť hnutia za „práva žien“ – teda za interrupcie. Tieto aktivity koordinuje združenie „Možnosť voľby“. **Jaroslav Daniška** (Konzervatívny Inštitút) pre PRADVU (13. januára 2003) uvádza. „Ak to zástancovia potratov myslia vážne, mali by dokázať, čo je na potrate také morálne.“*

Ján Pavol II:

Kresťanské strany majú bojovať za život

Podľa správy TASR z Ríma z 11. januára t.r. *Kresťanskí politici majú podľa nariadenia pápeža voliť pri kontroverzných otázkach, ako je interrupcia, eutanázia, umelé oplodenie alebo rozvod aspoň menšie zlo. Ako informovali talianske médiá, toto odporúčanie obsahuje najnovšie pápežská téza, ktorú Vatikán čoskoro zverejní. Dokument na 15 stranách vysvetľuje, ako majú politici hlasovať v duchu katolíckeho učenia.*

Jadrom dokumentu je odporúčanie, aby návrhy zákonov, ktoré nie sú v súlade s katolíckou morálkou, prinajmenšom brzdili alebo eliminovali. Poslanci za kresťanské strany majú naopak rázne vystupovať za zákony, ktoré napríklad sprísňujú zázrak umelého prerušenia tehotenstva.

Vatikán má v pláne vydať 1000 stránkový lexikon, ktorý zahŕňa kresťanskú sexuálnu morálku.

Možnosť pre kajúcnika podľa Cirkevného práva

Mnoho veriacich žien, ktoré si dali potrať svoje dieťa, nevie o tom, že aj potom môžu pri oľutovaní svojho skutku dostať rozhrešenie pri spovedi a následne môžu pristupovať ku sv. prijímaniu. Preto informujeme z Kódexu kanonického práva“

Kompetencia rozhrešenia od cenzúry potratu Kán. 1398 Kódexu kanonického práva z r. 1983 (KKP) ustanovuje:

...kto vykoná potrat, po dosiahnutí účinku upadá do exkomunikácie na základe vyneseneho rozsudku.

Trest na základe vyneseneho rozsudku znamená, že veriaci doň upadá samotným činom spáchania deliktu, ak to zákon alebo príkaz výslovne stanovuje (porov. kán. 1314 KKP). Pokiaľ ide o rozhrešenie od hriechu dokonaneho potratu, je treba dodržať predpisy kanonického práva. Zo samého práva (ipso jure) splnomocnenie rozhrešenia vo vnútornom fóre v tejto materii prináleží, ako aj pre všetky nevyhlásené a Sv. Stolicy nerezervované cenzúry, akémukoľvek biskupovi, hoci aj titulárnemu, a diecéznemu alebo kolégiovému penitenciárovi (spovedníkovi) (kán. 508 KKP).

Z privilegia majú splnomocnenie rozhrešenia od cenzúry potratu spovedníci patriaci k niektorej zo žobravých reholí (dominikáni, minoriti, františkáni konventuáli, augustiniáni, karmelitáni, trinitári, mercedári, serviti, minimi), spovedníci zo Spoločnosti Ježišovej (jezuiti), alebo spovedníci patriaci ku niektorej moderných rehoľných kongregácií (túto skutočnosť si treba ozrejmiť u konkrétneho spovedníka).

Zápas o život – nenarodený aj narodený – sa stupňuje. Náš všetkých táto situácia vyzýva postaviť sa za právo žiť, verejne, ohlasmi, modlitbami a obetami, aby sme v týchto chvíľach zápasu za Krista vynaložili všetko svoje úsilie. Niekedy sa zdá, že proti tlaku Cirkvi neprajných médií ako aj proti našej vlastnej ľahostajnosti nemáme šancu. To je iba zdanie. Všetci sme povinní zmobilizovať sa a tak dejinne vysloviť Bohu svoje ÁNO, pretože Boh je v každom našom blížnom. A zvlášť v tom, ktorý trpí, a ktorému zločinne odoberajú život –aj s pričinením nášho mlčania.

Anton Selecký

Nezvyčajná ponuka spoločnosti Orange

Súkromie? Zabudnite!

V poslednej dobe sa na obrazovkách našich televízorov často objavuje oranžový štvorček s nápisom Orange. Reklama sa takmer vždy spája s malými sympatickými deťmi, ktoré užasnuo konštatujú: Budúcnosť je Orange. Nič viac, a nič menej. Kto je to spoločnosť Orange? Zasnátenejší vedia, že tento názov súvisí s komunikáciami, resp. operátormi mobilových telefónnych sietí, ako aj s internetom.

Orange to „vie“. Tlačí sa vám do pozornosti už aj z obrovských závesov na budovách. Nemenej frekventované sú operátormi ponúkané služby EASY, t.j. používanie mobilných telefónov na jednoduchú kartu-kredit. Tlačenie mobilov do používania je už také násilné, že aj ten najnezainteresovanejší človek si povie: za tým už musí niečo byť. Tak dajme si aj my otázku: **Prečo máme mať všetci mobily?** Jeden zo sloganov reklamy znie: **Aby ľudia spolu hovorili.** k ale ľudia majú spolu hovoriť, nepomôže im mať mobil, ktorý možno vypnúť.. Nieкто chce, aby ľudia spolu hovorili, ale cez anonymného operátora, teda svedka. Takže mobilný telefón slúži, lenže nie používateľovi. Odhliadnuc aj od diskutabilnej škodlivosti, ako aj zrejmej závislosti neustále manipulovať s touto hračkou pre dospelých, zamyslime sa nad ďalším, maskovaným zmyslom mobilov a mobilných telefónnych sietí.

Spoločnosť Orange údajne pôsobí celkovo v 22 krajinách sveta, pričom jej služby využíva 41,4 milióna zákazníkov. Ale pozor: (citát je z prospektu MY 2002) „Rozsiahle aktivity Orangeu v roku 2002, ktoré zasahujú nielen do komerčnej sféry, ale aj do charitatívnej a sponzorskej oblasti, potvrdzujú odhodlanie Orangeu uľahčovať ľuďom život. Aj v priebehu tohto roku sa Orange zúčastňoval na mnohých projektoch..“

Je známe, že veľkým „ľudomilom“ je napríklad aj **Bill Gates**, majiteľ Microsoftu, ktorý spolupracuje so spoločnosťou Orange, a ktorý napríklad **sponzoruje aj masovú kontrolu pôrodnosti v rámci antikoncepcie vrátane sterilizácie** - a to najmä v krajinách tretieho sveta. Spýtajme sa – koho je to program? Orange je už tradične oficiálnym partnerom mnohých hudobných festivalov vo Veľkej Británii. V Bostone existuje **Inovačné centrum Orange**, ktoré spolupracuje s **Orangemagineeringom**, špeciálnou výskumnou jednotkou, ktorá skúma, ako moderné technológie ovplyvňujú zákazníkov spoločnosti Orange. Podme však späť k mobilným telefónom. **V oktobri 2002 Microsoft spolu s Orangeom predstavil nový mobilný telefón SPV**, ktorý má veľký farebný displej s možnosťou prezerania obrázkov, videa, prehrávania zvukových záznamov a odosielania e-mailov. Lákavé...Viceprezidentka spoločnosti Orange pre južnú a strednú Európu a Ameriku **Brigitte Bourgoin** uviedla pri príležitosti uvedenia operátora Orange v Rumunsku v apríli 2002: **Rozšírenie značky nás posúva bližšie k nášmu cieľu - mať do roku 2005 na celom svete 1,5 miliardy zákazníkov.** Smelé predsavzatie. Prečo ale chce mať Orange „pod palcom“ celé miliardy ľudí – nehovoriac o celom ľudstve?

Podľa MY 2002 dna 7. apríla 2002 bol v Paríži odštartovaný maratón, ktorý sponzoroval práve Orange spolu s firmou Adidas. Logo bolo umiestnené na tričkách 28 000 pretekárov, ktorým ponúkol Orange zvláštne personálne „monitorovacie služby“ **Do vybraných topánok boli vložené elektronické čipy, ktoré na**

vybraných miestach trate a na cieľovej čiare snímali čas pretekára, ktorý sa navyše SMS správou posielal na zadané čísla.

Tieto možnosti a služby idú však ďalej: Buletin spoločnosti Orange MY 2002 najnovšie ponúka službu mimoriadne pozoruhodnú. (citát): *...novinkou je služba lokalizujúca jednotlivcov a skupiny Nájdi svojich známych, ktorá vám umožní zistiť prostredníctvom SMS správy geografickú polohu osôb (!)* Orange okrem textovej lokalizácie ponúka dokonca zaslanie mapky s polohou hľadanej osoby. Ponuka sa nazýva „kompletný balík lokalizačných služieb“, kde môžete pomocou mobilu zistiť najbližší bankomat či lekárňu, alebo aj krčmu.

Pozor! Orange síce upozorňuje, že s lokalizáciou musí hľadaná osoba súhlasiť, ináč sa táto nepovolí. Ale: **Bez ohľadu na povolenie alebo nie, operátor vie, kde sa nachádzajú všetci zákazníci spoločnosti Orange, môže sledovať ich hovory, čítať SMS-ky, poznať okruh ich známych (adresár), vedieť, kde nakupujú, kam chodia na dovolenky, k lekárovi, vedieť ich dôvernosti, proste obrovské množstvo informácií.** Otázka teda znie: **KTO je skutočný „operátor“**, resp. načo sú spoločnosti ORANGE všetky tie informácie, ktoré sú s najväčšou pravdepodobnosťou sústredené v obrovských databázach? Kto pracuje s počítačmi, vie, že existujú vyhľadávače informácií – napríklad www.google.sk, kde si môžete nájsť všetky dostupné informácie o zadanom hesle. Stačí zadať akýkoľvek „podozrivý“ pojem do vyhľadávača a operátorovi mobilovej siete vyskočia všetci účastníci, ktorí sa napríklad MODLIA., a hovoria o tom cez mobil... Príliš fantastické? Technika je už oveľa ďalej ...

Kde zostali „možnosti“ bývalých príslušníkov StB! Svet a ľudstvo je čoraz intenzívnejšie zvierané v pazúroch „toho, ktorý má málo času“. Všimnime si ešte jednu vec: Spoločnosť sama seba uvádza ako „skupinu Orange“, TV Markíza sa uvádza ako „člen skupiny CME“ – „slovenské“ Hospodárske noviny ako „člen svetovej skupiny ekonomickej a finančnej tlače Dow Jones-Handelsblatt“, a podobné „skupiny“ rastú ako huby po daždi. Diabolský kruh sa uzatvára.

Diskutuje sa opatrne o zavedení tzv. mikročipov pod kožu pravej ruky a čelo človeka. Mnohí to ani nechceme pripustiť. Avšak už teraz sme toho svedkami, dobrovoľne sa nechávame presvedčiť (zvádzaní médiami), o užívaní užitočných „čipov“, ako sú kreditné karty, internet či mobily. Ved je to také jednoduché a praktické! Aby ľudia spolu hovorili... Budúcnosť je proste - ORANGE. .. Budúcnosť je SKUPINA - tajničku si už vyplň sám.

Za holokaustom nenarodených stoja obávané organizácie

REŽISÉRI SMRTI

Jesenná výstava 2002 (konaná súčasne so summitom NATO v Prahe - pozn. red.) o Slobodomurárstve v pražskom Obecnom dome nebola iba obvyklou zásterkou skutočnej činnosti tejto nepriehľadnej organizácie. Konkrétne informácie o aktivitách alebo spôsobe práce dnešných slobodomurárov v Českej republike síce nepriniesla, jednu skutočnosť zásadného významu však predsa odhalila, - že za celosvetových holokaustom nenarodených detí stoja práve oni – slobodomurárske organizácie.

Toto priznanie je zrejmé, že slobodomurári o časti svojich tajných aktivít informujú až vtedy, keď sa domnievajú, že im už takáto informácie nemôže škodiť. Napríklad v podpore revolučného hnutia v rôznych častiach sveta sa priznávajú až vtedy, ak sú ich odporci bezpečne zlikvidovaní a revolučné zverstvá upadli do zabudnutia. Podobne je to i s bojom o legalizáciu umelých potratov. Priznávajú sa k nej v dobe, kedy po mnohoročnom skrytom úsilí prostredníctvom svojho mediálneho vplyvu pre ne získali aj značnú časť verejnej mienky.

Nemenej cynicky sa dnes hlásia aj ku zakladaniu stredísk tzv. plánovaného rodičovstva, či skôr centier plánovania smrti počatého dieťaťa. vlastnými rodičmi, ktorých svedomie už bolo zničené mediálnym terorom. Aj keď o rôznych ďalších aktivitách výstava slobodomurárov mlčí, mnoho je možno odvodiť z mravnej úrovne podpory potratového holokaustu.

Je zrejmé, že každá civilizovaná spoločnosť bude ohrozená slobodomurárstvom tak dlho, pokiaľ bude toto nedemokratické hnutie tolerovať. A tolerovať slobodomurárov môže civilizovaný štát do tej doby, kým sa preukáže, že slobodomurárska činnosť je v rozpore so zákonom. **Chladnokrvné priznanie podpory zabíjania počatých detí môže slobodomurárom zlomiť väzy. Za jedného predpokladu: Ze bude zmenený koncept ľudských práv tak, aby sa vzťahoval i na človeka pred narodením.**

Dnešný koncept ľudských práv bol o značnej miery konštruovaný práve po vplyvom slobodomurárov. **Pretože ignoruje základné právo každého človeka –právo narodiť sa – je to koncept falošný a zvrhlý. Diskriminuje nenarodených –stovky miliónov počatých detí naň doplatilo smrťou.**

Ak sa majú ľudské práva nazývať ľudskými, musia platiť pre všetky ľudské bytosti bez rozdielu. **Akonáhle sa teda podarí doplniť dnešný systém ľudských práv právom na život pre počaté deti, bude možné stíhať podporu a propagáciu umelých potratov ako zločiny proti ľudskosti.** Potom samozrejme mi dostanú spravodlivú „odmenu“ aj slobodomurári.

Ferdinand Peroutka, Medzinárodný report, december 2002

(Svobodné zednářství-výstava k zamyšlení) krátené